

KÄRLEKEN OCH DÅRSKAPEN av

A.M. Lenngren

Övning i antik mytologi

Harry Erkell 1973

Förklara de mytologiska referenserna! Hjälpmedel: Söderström, Grekisk-romersk kult och mytologi, eller liknande handbok.

1 Gudaskaran i all gamman
efter slutat lottospel
satt en kulen kväll tillsammans
vid en brasa av kanel.

2 Jofur tummade på åskan
sorgfri mellan skäl och vägg
drack med iver och i brådskan
spillde nektar i sitt skägg.

3 Juno värmdde sina fötter
fina, retliga och små;
knaprade på pepparnötter
smekte Moppa då och då.

4 Venus knypplade manschetter
(till julafton något spratt)
gracerna på taburetter
var en vid sin båge satt.

5 Mars som ögnade gazetten,
stötte hatten på tre kvart
skrek, förtjust, till gudaätten:
Bravo, bravo, Bonaparte!

6 Herr Vulcan, att maka bränder
stod med eldtången i hand,
svor emellan sina tändar
på herr Översten ibland.

7 Bacchus skalkades i yran,
glättig, vek och känslöom;
Phoebus gnolade vid lyran:
Goda gosse glaset töm!

8 Mercur, sysslolös ej heller,
gav ut order till supén;
Astrild sög på karameller
och red käpp på kaducéen.

9 Gamla fröken med egiden
höll ett kort och lämpligt tal
över pojkar nu för tiden
utan aga och moral.

10 Men så när jag satt åsido
att också en annan pilt
sprang på golvet med Cupido
och for fram än mera vilt.

11 Det var Dårskapen, en broder
till hans lilla Kärlighet,
alstrad utav samma moder
men en skurk som var man vet.

12 Först en lek och så en träta
(mellan pojkar vanlig sed)
lilla Astrild fick ej äta
karamellerna ifred.

13 Lugg och knuff i hår och huv'en
tapper strid och ömkligt slut;
Dårskapen (vad tycks) den luven
klöste Astrilds ögon ut.

14 Skrik i tak, alarm och väsen,
svimning, eau de luce och gnäll;
flux i första åkarchaisen
efter gudarnas Acrell. x) (läkare i Stockholm)

15 Ryck på axeln, svaren korta. –
Venus skrek: ”Finns intet råd?” –
”Ingen hjälp – pupillen borta,
pojken blir sten blind, Ers nåd.”

16 Venus grät och gudaskaran
svor åt Dårskap hämnd och död;
syndarn skalv; men, mitt i faran
Överguden tystnad bjöd.

17 ”Blodig hämnd”, så föllo orden,
”gör ej skadan mindre stor;
straffet blir: att han på jorden
leda skall sin blinda bror.”

18 Ära för de Högas välde,
Jupiter i all respekt! –
men när denna dom han fällde
visst var gubben litet knäckt.

